

Kisbér fejlődése és a szakképzés alakulása

1. Az iparos-képzés kezdete

A XIX. század második felében a kapitalizmus meggyorsuló fejlődése jelentős igényt támasztott a jól képzett szakemberek iránt. A modern termelés új utat keresett, amelyet a céhes ipar nem tudott megvalósítani.

A népesség száma is gyarapodott, a kereslet növekedett, és a céhek képtelenek voltak az igényeket tömegesen és olcsón kielégíteni.

Az alapfokú szakmai oktatás nem volt megfelelő, ezért az 1884-es ipartörvény az ipari tanulók (tanoncok, inasok) kötelező szakmai oktatását rendelte el. Kötelezte a községeket arra, hogy legalább 50 tanonc esetén iparos-tanonciskolát hozzanak létre, ahova a tanonc addig köteles járni, amíg a tanulóideje tart.

E törvény kiadását követően határozta el Kisbér község előljárósága, hogy ipartanonc iskolát, alapít. Kisbér szakoktatásának története 1888-ban kezdődik Kisbér község határozata alapján, és a minisztérium hozzájárulásával. Kisbér község ipari iskolai célokra 2% községi pótdadót határoz meg, amely a pénzügy minisztérium által jóváhagyatott, ezzel megalakul 1988-ban az iparos képzés, mely 1945-ig községi iskolaként működik.

A képzés 4 éves volt előkészítő osztállyal indult, melyet még 3 év követett. A tanítás a vallás és közoktatási miniszter által kiadott rendeletben előírt tantervi utasítások figyelembevételével tanmenet szerint folyt.

Az alapító határozat a Szlovák Állami Levéltárban (Nyitra- Ivánka) található, mely a szakoktatás kezdetének alapító okirata:

Komárom Vármegye Közgyűlés jegyzőkönyv.

1888. év

Kisbér község előljáróságának ipariskolai célokra leendő 2% községi pótdadó kivetésében tárgyában.

Az állandó választmány javaslata alapján.

Határozatott

A kisbéri előljáróság folyó év február 29-én 44. határozatot hozott, melyben a jelzett 25 községi pótdadónak kivetése kimondatott, beterjesztetnek, ezen határozat tekintettel arra, hogy Kisbér község ipartanonc iskola felállítására a magyar királyi vallás és közoktatási minisztérium által köteleztetett, tekintettel továbbá az 1884. évi 17. törvénycikk 87. paragrafusára, s tekintve végül, hogy a község az ipartanonc iskola felállítására egyéb alappal nem rendelkezik, jóvá hagyatik.

547. szám.

Ipari tanonc- iskolát a pénzügyminisztérium hozzájárulásával megengedetett.⁽¹⁾

Ezennel megalakult Kisbéren az ipartanonc képzés, mely 1945.-ig községi iskolaként működött, államsegéllyel.

1. Hegedüs Pál- Iparosképzés- szakképzés Kisbéren; Kisbéri Újság- 8. szám/1994 (2. o.)

A kisbéri iparostanonc iskolának 1899-1900. tanév adatai:

Beiratkozásokkal vette kezdetét a tanév 89 növendékkel, amelyeknek az osztályba sorolásuk a következő volt:

- előkészítő osztály: 17 fő
- I. osztály: 36 fő
- II. osztály: 26 fő
- III. osztály: 10 fő

A beiratkozott növendékek a következő szakmákban tanulták:

- asztalos: 10 fő	- cipész: 11 fő	- kőműves: 5 fő
- ács: 4 fő	- géplakatos: 3 fő	- lakatos: 3 fő
- bádogos: 4 fő	- kádár: 1 fő	- mészáros: 1 fő
- bognár: 1 fő	- kalapos: 2 fő	- nyomdász: 2 fő
- borbély: 2 fő	- kéményseprő: 1 fő	- sütő: 1 fő
- cserepes: 1 fő	- kereskedő: 9 fő	- szabó: 10 fő
- csizmadia: 12 fő	- kovács: 4 fő	- szíjgyártó: 2 fő

Az előző évekhez viszonyítva, ez a tanév sem hozott jobb eredményeket, mint az előző tanévek, legnagyobb problémát a mestereknek a hozzáállása volt, mivel olyan későn küldték el a tanoncokat a munkából, hogy iskolakezdésre nem értek oda.

A tanulók erkölcsi magaviseletükkel semmi kifogásolni való nem volt, a II. osztályban megkomolyodtak, kezdték átérezni, hogy a tanulás, illetve a tudás milyen fontos jövőjükre tekintve.

Az évvizsgát június 17-én tartották 14-17 óra között, ahol dr. Neumann János elnökölt, aki először képviseltette magát a vizsgán, és buzdító szavakkal fordult a tanulókhoz. A tanoncmunka bemutatására június 24-én került sor, ahol 29 tanonc 37 tárggyal vett részt.

Az iskola fenntartási költségei e tanévben 1 614 korona volt, melyet a tanerők díjazására, dologi kiadásokra, tanszerek beszerzésére, tanoncmunkák megjutalmazására fordítottak.

Öt ével később nem jelentősen, de nőtt a tanoncok létszáma, és az osztályba sorolások a következő volt:

- előkészítő osztály: 17 fő
- I. osztály: 8 fő
- II. osztály: 33 fő
- III. osztály: 18 fő

Foglalkozás szerinti beosztás a következő volt:

- asztalos: 7 fő	- kádár: 2 fő	- pék: 2 fő
- ács: 7 fő	- kéményseprő: 1 fő	- szabó: 13 fő
- bádogos: 1 fő	- kereskedő: 9 fő	- szíjgyártó: 3 fő
- bognár: 2 fő	- kovács: 3 fő	- szűrszabó: 1 fő
- borbély: 1 fő	- kőműves: 5 fő	- csizmadia: 24 fő
- lakatos: 2 fő	- cipész: 15 fő	- mészáros: 3 fő
- hentes: 2 fő	- nyomdász: 2 fő	- cserepes: 1 fő

A tanoncok tanulmányi eredményei kielégítőek voltak, erkölcsi viselkedésük kifogástalannak mondható.

Nagy problémát okozott, hogy a mesterek nem választják ki megfelelően a tanoncokat, csupán néhány heti próbaidőt kötnek ki, a tanoncokban csak dolgot, anyagi kiadást látnak, a tanoncok pedig sanyargató főnököt. Ritkán lehetet látni tanonc és főnök közötti szívbéli vonzalmakat.

Az ipartestület támogatja a tantestület nevelő hivatásában, és serkenti a tanoncok szorgalmát.

Évzáró vizsga június 19-én volt, ahol 24 tanonc mutatott be munkát, a vizsgabizottság 14 tagból állt, akik elbírálták a bemutatott munkákat.

Az iskola fenntartása 1 713 korona volt.

1909-10. tanévre vonatkozóan az igazgatói jelentés így szólt:

- a beiratkozás szeptember 12.- 13.- és 14-én volt, 91 tanonc jelentkezett.

Konkoly Károly a főfelügyelőség bizottság elnöke nyitotta meg a tanévet szeptember 19. megnyitó beszédében megemlékezett a tanonciskola múltjáról és fokozatos fejlődéséről, növendékeket szorgalmas tanulásra és jó magaviseletre buzdította.

Az iskolában 143 növendék tanult, a következő beosztás szerint:

- előkészítő osztály: 38 fő
- I. osztály: 43 fő
- II. osztály: 37 fő
- III. osztály: 25 fő

Szakmai szerinti elosztás a következő volt:

- ács: 12 fő	- mészáros: 3 fő	- szíjgyártó: 2 fő
- asztalos: 18 fő	- hentes: 2 fő	- kovács: 2 fő
- kőműves: 4 fő	- kalapos: 1 fő	- cserepes: 1 fő
- bádogos: 3 fő	- lakatos: 3 fő	- köteles: 1 fő
- bognár: 1 fő	- nyomdász: 2 fő	- kereskedő: 6 fő
- cipész: 13 fő	- női szabó: 6 fő	
- csizmadia: 24 fő	- férfiszabó: 11 fő	

1910. június 19. 58 tanonc mutatta be a tanoncmunkát, melyet 24 tagú bizottság értékelt.

1913-14. tanévben ünnepelte az iskola fennállásának 15. évfordulóját, és az iskola élete a következő módon alakult:

Az iskolát Kisbér község tartja fenn államköltségen, a közvetlen felügyeletet az iparos-tanonciskola felügyelőbizottság gyakorolja.

A közismereti tárgyakat heti 4-4 órában, a rajzot 3 csoportban tanítják heti 3-3 órában, a tanoncok vallásoktatásban is részesülnek heti egy órában. A tanítást három tanító és egy hitoktató végezte.

Ipari tanoncok

Összesen 168 növendék iratkozott be, tanévnyitás szeptember 15. volt mely során a felügyelőbizottság elnöke buzdító beszédet mondott, és figyelmeztette a tanoncokat a jó magaviseletre és szorgalmas tanulásra.

A szakmák szerinti csoportbontás a következő volt:

- asztalos: 10 fő	- bognár: 3 fő
- ács: 6 fő	- kádár: 1 fő
- lakatos: 10 fő	- bádogos: 2 fő
- kovács: 4 fő	- nyomdász: 1 fő
- kőműves: 16 fő	- borbély: 2 fő
- cipész: 14 fő	- órás: 1 fő
- csizmadia: 26 fő	- köteles: 1 fő
- női szabó: 7 fő	- kereskedő: 10 fő
- férfiszabó: 9 fő	
- kalapos: 1 fő	
- szíjgyártó: 4 fő	
- mészáros: 5 fő	

43 tanonc mutatott be tanoncmunkát, melyet a bizottság értékelt.

A fenti kimutatásokról kiderül, hogy az évek során milyen változások történnek a szakmákban, egy- egy szakmát a fejlődés hatására eltűntek, és helyettük újak jönnek létre. Vannak divatos szakmák annak ellenére, hogy túlkínálat van belőlük.

Kereskedő tanulók 1938-ban

A szakoktatásnak folyamatosan követni kellett ezeket, a változásokat, ami azt eredményezte, hogy a tanítók, műszaki tanárok folyamatosan képezzék magukat, bővítsék ismereteiket, hogy az újabb és újabb követelményeknek megfeleljenek. Csak így lehet talpon maradni egy iskolának.

A szakképzés átszervezése 1945 után

Az 1945 utáni magyar iskoláztatás történetét- Pukánszky Béla a következő módon fogalmazta meg: „Felfoghatnánk egy mozgalomként, mely a következő jelmondatot kaphatná: Harc az iskolákért”.

A II. világháború után újjá kellett építeni az országot, egy emberibb világ létrehozása lett a cél, s ebben, kezdetben a világi és az egyházi erők is egymás mellett álltak.

1949. évi IV. törvény szerint az iparostanonc- iskolákat iparitanuló- iskolákká szervezték át, amelynek feladata az ipari szakmunkás utánpótlás biztosítása volt. A három évfolyamos ipariskolákban az általános iskola nyolcadik osztályának elvégzése után tanulhattak tovább a fiatalok.

1961. évi III. törvény alapján a szakmunkásképző intézményeket beillesztették a hazai közoktatásban.

A felszabadulás után a kisbéri szakmunkásképzés rendszere is gyökeresen megváltozott, kihelyezett iskolaként működött, 1987. szeptember 30. a Tatabányai 314. Sz. Ipari Szakmunkásképző Intézet Kihelyezett Tagozata volt.

Több mint 20 évig, 1970-ig a helybéli és a környékbeli kisiparosok, szövetkezetek tanulóit oktatták itt. A szakma jellegét a helyi igényeknek megfelelően határozták meg, mintegy 12 szakmában folyt a képzés.

1970 előtt az iskola önálló tantestülettel nem rendelkezett, az elméleti oktatást óraadók végezték, az általános iskola és a gimnázium tanárai, a műszaki ismereteket a gépállomás és a

Gamma Művek szakemberei tanították.

1972-ben az iskola élére független vezető került, és két főhivatású tanár és hat szakoktató végezte munkáját.

1973-74. tanévtől profiltisztítás történik, 6 szakmában folyik a képzés: gépi forgácsoló, marós, gépkezelő, szerszámkészítő, elektronikai műszerész, mechanikai műszerész. Sajnos ez azt is jelentette, hogy ezzel megszűnt a tanított szakmák sokrétűsége. A változást az váltotta ki hogy az intézet nem csupán a helyi ipari szövetkezeteknek, hanem a környező ipari, mezőgazdasági nagyüzemek számára is képzett szakembereket.

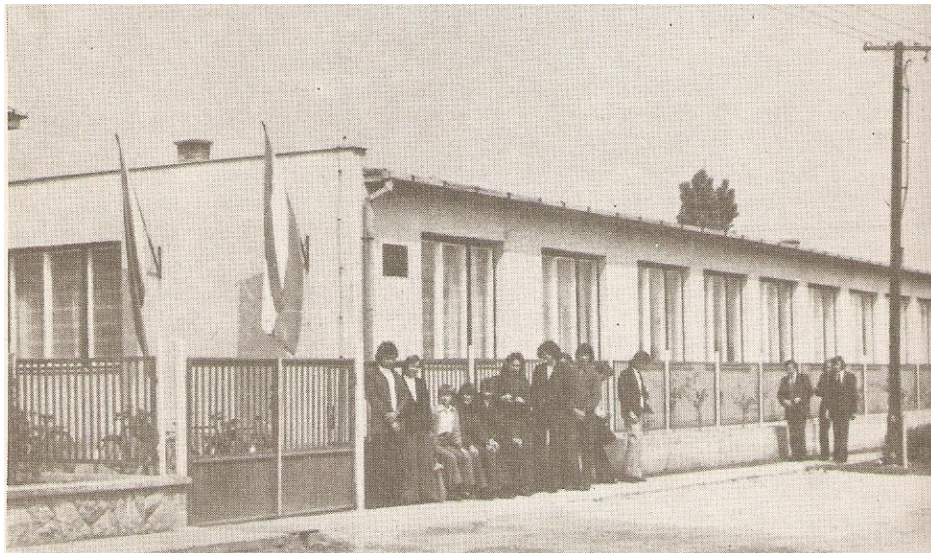
Legtöbb szakemberre a Gamma Művek Kisbéri Gyáregységének van szüksége. 1974-ben a szakmunkástanulók 95%-a a Gamma gyáregységébe jár szakmai gyakorlatra, ahol már a modern tanműhely biztosítja a szakmai képzés feltételeit. 1974-75. tanévtől javult a helyzet, kilencre emelkedett az elméleti oktatást végzők száma, míg a gyakorlati oktatást hét szakoktató végezte.

Az oktató- nevelőmunkát és a képzést nagyban megnehezítette, hogy az iskola 1974-ig nem rendelkezett önálló épülettel. 1970-ig az általános iskolában, majd a Táncsics Mihály Gimnáziumban folyt az oktatás.

A Gamma Művek és a Munkaügyi Minisztérium anyagi támogatásával 1974 januárjában elkészült a szakmunkásképző iskola épülete, a bitumenes sportpálya, és parkosítva lett az épület környéke is.

Nemcsak az épület új, hanem valamennyi helység berendezési tárgyai is. A tanulók egészséges, tágas, világos és esztétikus tantermekben tanulhatnak. Az elméleti oktatáshoz szükséges szemléltetőeszközök szakáganként is egyre bővültek, már modern oktatási eszközökkel is rendelkezik az iskola, mint például: írásvetítők, hangos keskenyfilm- vetítő- gép.

Az új szakképző iskola

Nem csak a tárgyi feltételek területén történt változás, hanem a személyi feltételek is egyre javultak, nevelőtestület létszáma tanárokkal és szakoktatókkal 13 főre emelkedett, és ebből két fő kivételével egyetemi vagy főiskola végzettséggel rendelkeznek. Így megteremtődött Kisbéren a korszerű szakmunkásképzés feltételei.

Első ballagó osztály az új iskolában

Az 1979-80. tanévre beiratkozott tanulók létszáma 132 fő, hat szakmában folyik az oktatás:

- 1) 303-1. gépi forgácsoló
- 2) 303-2. gépi forgácsoló (marós)
- 3) 303-3. géplakatos
- 4) 308. szerszámkészítő
- 5) 615-2. műszergyártó és karbantartó
- 6) 601. elektronikai műszerész.

A tanulók gyakorlati képzése a Gamma Művek Kisbéri Gyáregységében, található vállalati tanműhelyben folyik. A korszerű tanműhelyben egyre több lehetőség nyílik a tanulók magasabb szintű gyakorlati képzésére. A Gamma Művek nagy gondot fordított a munkaerő utánpótlására, meghatározta a térség fémipari szakmunkás utánpótlásának képzését.

A képzés egyhangúságát a Kisbéri Építőipari és Szolgáltató Szövetkezet törte meg 1980-ban, a szövetkezet vezetősége úgy határozott, hogy telephelyén kialakít egy faipari tanműhelyt, az asztalos szakmunkás utánpótlás céljából. A tanulók Tatabányán kapták az elméleti képzést, majd hosszabb utánajárással 1987-88. tanévtől a Kisbéri Szakmunkásképző Iskolában, ezzel az iskola bútorasztalos szakmával bővült.

A faipari szakma belépésével a következő tanévtől 34 tanulóval nőtt az iskola létszáma, és a szakmánkénti megosztás 1980-ban:

- esztergályos: 54 fő
- szerszámkészítő: 10 fő
- géplakatos: 36 fő
- műszergyártó: 34 fő
- bútorasztalos: 22 fő

További bővítés és újabb szakmák beindítása csak akkor vált lehetővé, amikor megtörtént a régi iskolaépület bővítése, emelet ráépítése.

A rendszerváltás hatása a szakképzés fejlődésére

Az 1989-től napjainkig tartó időszak oktatásügyekben lezajlott változásainak reális értékeléséhez ma még hiányzik a megfelelő történelmi távlat, de bizonyos tendenciák már jelzik a fejlődés jövőbeli útját.

Az 1993. évi LXVI. tv. (a szakképzésről) célja, hogy a társadalmi folyamatokhoz, a nemzetgazdaság követelményeihez és a munkaerőpiac igényeihez igazodó rugalmas és differenciált szakképzési rendszer alakuljon ki.

A szakmunkásképző iskolák, új nevükön szakiskolák feladata továbbra is a szakvizsgára való felkészítés, a munkába állásához szükséges ismeretek nyújtása, valamint az általános iskolában megszerzett alapműveltség mélyítése.

1993-as adatok szerint az általános iskolát befejezett tanulók közül, 55 000-en a szakmunkásképzőkben tanultak tovább.

A szakmunkásképzésnek nagyon sok súlyos nehézséggel kellett szembenéznie. Elavult a szakmai képzés tananyaga, mivel a tantervek teljesen más gazdasági rendszer követelményeihez igazodva készültek.

A nagyvállalatok felbomlása, a közép és kisvállalatok privatizációja során először a vállalati tanműhelyek kerültek veszélyben. Sok közülük megszűnt, a tanulók gyakorlati hely nélkül maradtak.

Kisbéren a vasipar szakmában a gyakorlati foglalkozás a Gamma Művek Kisbéri Gyáregységében kialakított tanműhelyében történik, az asztalosoké pedig a kisbéri ALFA Ipari Szövetkezethnél kialakított tanműhelyben.

1991-ben a Kisbéri Építőipari Szövetkezet átalakult ALFA Ipari Szövetkezetté, és a továbbiakban tanulóképzéssel nem kívánt foglalkozni, a tanműhelyt 1991. július 31-ével megszüntette.

A Gamma Művek és az ipari és más gazdasági üzemek megszűnésével veszélyben kerültek a gyakorlati munkahelyek. Ez a helyzet felvetette az iskolai tanműhely létesítésének szükségességét, ami rendkívüli anyagi áldozatokkal járt. Az iskolának kellett gondoskodnia a tanműhely vezetéséről, anyagok beszerzéséről, és gyakorlati oktatás megszervezéséről. A megváltozott körülmények indokolták a tanműhelyvezető kinevezését.

A Munkaügyi Minisztérium a szakképzés veszélybe juttatását látva lehetőségeihez képest próbálta megmenteni a még megmenthető gyakorlólhelyeket, mely alapvető feltétele a szakmunkásképzésnek. Kamatmentes, hosszú lejáratú kölcsönt biztosított azoknak az önkormányzatoknak, amelyek vállalatai tanműhelyeket szándékoztak megvásárolni, hogy tudják biztosítani a gyakorlati feltételeket.

1991- 1994 között négy új fejlesztési program indult be a Nemzeti Szakképzési Intézet irányításával. A csődbe ment vállalatok tanműhelyeit az önkormányzatok megvásárolhatták, így elindult a gyakorlati oktatást végző tanműhelyek tulajdonosi szerkezetének átalakulása. A Nemzeti alaptantervből kiindulva kellett kidolgozni az új szakmák, szakmacsoportok követelményeinek, tantervi dokumentumait.

A rendszerváltás után, Kisbér Városi Tanácsa 1990. május 7. ülésén úgy döntött, a korábbi terveinek megfelelően, hogy a 314. Sz. Ipari Szakmunkásképző Iskola Kihelyezett Tagozatát (az úgynevezett Gamma- iskolát) önálló intézményként kívánja működtetni Kisbéri Bánki Donát

Szakképző Iskola néven. Az intézményt önálló bérgazdálkodási és gazdálkodási joggal szeretne működtetni.

A tagiskola önálló válását a tatabányai Városi Tanács illetékes osztálya és az anya iskola igazgatója egyeztetés után jóváhagyta, a Megyei Tanács Művelődési, Ifjúsági és Sport Főosztálya a IV. 854/1990. ügyiratában az egyetértést kinyilvánította.

A feladatra készülve a város felvállalta, hogy önerőből, majd megyei segítséggel, közel 15 millió forint beruházással bővíti az iskolát. Az emelet ráépítésével 2 tanterem és 4 kiscsoportos foglalkoztatására alkalmas helyiséggel bővült az iskola, ami lehetővé tette a női- ruhakészítő szakma bevezetését. Az újabb profilú szakma beindításával végleg megváltozott az iskola hagyományos fémipari profilja.

Szakk munkásképző iskola ráépítés után

15. ábra

Az iskolába a szakmai és közismereti órákat 10 főállású tanár látta el, az előző tanévhez viszonyítva 4 fővel nőtt a főállású tanárok száma, így sem, óraadókat sem szakoktatókat nem kellett foglalkoztatni.

1992-ben a Gamma Művek gyáregységében lévő 736 m²-es alapterületű tanműhelyt, az önkormányzat privatizáció során megvásárolta, és kisebb átalakítással, illetve bővítéssel alkalmassá vált vasipari tanműhelyként működni.

Vasipari tanműhely

16. ábra

1993 júniusában a privatizáció során FORFA Kft. tulajdonában lévő 1 800 m²- es csarnokot is az önkormányzat megvásárolta. A megvásárolt csarnokokban kialakították a bútorasztalos és női szabó gyakorlati oktatásához szükséges tanműhelyt, így megoldódott az évekig elhúzódó tanműhelyprobléma. A gépi felszereltséget, különböző pályázati kiírás megnyerésével sikerült úgy kialakítani, hogy az iskola a megye legjobban felszerelt tanműhelyével rendelkezik.

Asztalos és varró tanműhely

17. ábra

1998-ban ugyan ebben az épületben saját kivitelezésben elkészült egy 500m²-es lakatos és hegesztési munkák elvégzésére alkalmas tanműhely.

A tanműhelyek gazdálkodásának anyagi alapjai:

- normatív támogatás,

- önkormányzati kiegészítő támogatás,
- Szakmunkásképzési Alapítvány, illetve az alapítványba történő befizetések,
- a vonzáskörzet üzemeinek Szakképzési Alapjából történő bevételek.

A tervek szerinti tanműhely kialakítás, a tanműhelyek igény szerinti berendezése lehetővé teszi a tanterv szerinti oktatás mellett a vállalkozásszerű termelést is. Megfelelő piackutatással, a folyamatban lévő kooperációs kapcsolatok kiépítésével a tanműhely működése gazdaságossá vált.

Az első két évben a tanulók a gyakorlati képzést iskolai tanműhelyben teljesítik, a harmadéves tanulók üzemi körülmények között, vállalati szakmunkás szakmai irányításával szereztek gyakorlati ismereteket.

A létszám dinamikus változását a következő táblázat tükrözi:

Szakma	1980	1985	1990	1995
gépi forgácsoló	56	51	44	36
gépszerelő	24			
szerszámkészítő	9	19	8	
elektroműszerész	8			
műszergyártó	35	37		22
géplakatos		32	29	13
bútorasztalos			34	88
női- ruhakészítő			33	108

1. táblázat

Látható hogy az iskola profilja és létszáma változik, az iskola mindig a felmerülő igényekhez próbált igazodni, amelyet jól mutatja az a tény is, hogy a teljes fémipari profil megváltozott, és az asztalos és a női- ruhakészítő létszám fokozatosan nőtt.

Az iskola kulturális életében is következtek be változások, az iskola felújítása során az épületben helyet kapott egy klubszoba, amely az ifjúság rendelkezésére állt. Televízió, rádió, magnetofonok és egyéb társasjátékok mellett szakirányú és szépirodalmi jellegű folyóiratok és könyvek között válogathattak a tanulók.

A tárgyi, anyagi és személyi feltételek biztosítása érdekében 1993. október 25. én létrehozták a „Bánki Alapítványt” Kisbér, Wenckheim Béla u. 28- 30. székhellyel.

Az alapítványnak kuratóriuma öt tagból állt:

- kuratórium mindenkori elnöke a Kisbér város polgármestere,
- kuratórium elnökhelyettese, iskola mindenkori igazgatója
- kuratórium tagjai: a Kisbér Város Képviselőtestületének egy felkért tagja, a Kisbér és környéke IPOSZ mindenkori elnöke, és az alapítók által felkért köztisztviselőben álló gazdasági szakember.

Az alapítvány székhelye: 2870 Kisbér, Wenckheim Béla u. 28-30.

Az alapítók 259/1993. számú bejegyzési kérelemmel fordultak a Komárom- Esztergom Megyei Bírósághoz. A bíróság „Bánki Alapítványt” 1993. december 29. bejegyezte, és működését engedélyezte.

Az alapítvány célja:

- Kisbér és térsége szakmunkásképzés fejlesztésének elősegítése, közreműködés az ehhez szükséges anyagi és tárgyi feltételek biztosításában
- A nevelőmunka feltételeinek javítása, korszerűsítése
- A tanulókkal kiemelkedően foglalkozók, eredményeket elérők elismerése
- Egyéni és csoportos tanulmányutak, szakmai kirándulások támogatása
- Idegen nyelv választhatóságának támogatása, feltételeinek korszerűsítése
- A számítástechnikai- informatika ismeretek oktatásának bővítése, korszerűsítése
- Belső diákpályázatok támogatása
- Művelődés és sportesemények támogatása, létesítményeinek fenntartása, bővítése, építéséhez való hozzájárulása
- Ifjómunkás önszerveződés elősegítése
- Szociális és jóléti célú támogatás

Az alapítvány vagyona 75 000- Ft. és gyarapítható bármely kül- vagy belföldi jogi, vagy természetes személy anyagi támogatásával, vagy csekkszámájára pénz átutalással.

Minden tanév végén a hagyományoknak megfelelően július első péntekjén megkoszorúzásra került az iskola udvarán álló kopjafa, ezzel az iskola nevelőtestülete és tanulói megemlékeztek Bánki Donát, iskolán névadójának születésnapjára. Ezt követően kezdődtek meg a nap kulturális és sportvetélkedők.

Az iskola és alapítványa a 2010/2011-e tanévet már a város központjában, Batthyány tér 2. szám alatt kezdte meg.

A további változásokat a jogszabályi módosulások indukálták.